

Så har jag aldrig maken sett,
Har jag ej mer förstånd och mest?
Kan jag ej mer ransaka? A. w.
Will mig då ingen smaka? Li se.

O mårk och wända? Ser jag ej,
Man till ett rep förvandlar mej.
O we! att sådant händer! A. w.
Hvad tiden är förwänder? Li se.

Hvartill skall repet nyttigt bli?
Skall husbond'n hänga sig der?
Jag vill ej derpå tänka, A. w.
Att husbondmållet kränka. Li se.

Jag för må brista bli från bit,
Sin idna så hans tjenstenit.
Men det har ingen fara. A. w.
Jag bdr min fruktan spara. Li se.

Patron är ej så buskabsög,
Att han sig hänger upp i snög.
Din wet sin ryttre stona. A. w.
Courage! du hederskrong. Li se.

Courage! du stolte Arans Man!
Jag förklar dig så godt jag kan
Allt med en liten Wisa.
Allt wälls
Ma för din själ beklaga!
Li förstår mig wäll.

Stockholm, Elmen och Granberg, 1820.

GS 310

Grönberg i Kurrän.

Wisa.

Na för tusan! är det sant? Pirum!
Aj aj aj! det war för dant!

Cum colleri persa pirum:
Pirum nostrum parium
Cum colleri duri darium.

Grönberg uti Kurrän stängt. P.
Tän! hvad han då är besängt. C.

Såfångt Wären blommar här. P.
Intet Lusthus har han der. C.

Ingen Sägg och ingen rot. P.
Bara pust och spudabot. C.

Ingen Krok och ingen fisk. P.
Aj! det war en mager dist. C.

Rödsgrön också är putsmeg. P.
Ligger nu så lagom på. C.

Slada, att han dog så brådt, P.
Fast det gjorde mången godt. C.

Wifwål, om han går igen, P.
Helsar han nog på sin wän. C.

"Na Bror Grönberg!" säger han: P.
"Du du råkat ut för S-n." C.

"Borde du ej utan frus P,
 "Så husera i ditt hus?" C,
 "Tjenstenit får sådant slut, P,
 "Sors hwad du ser mulen ut!" C,
 "Annat slag war det i fjol. P,
 "Du då glänste som en Sol." C,
 "Griftt humbr och dugtigt hull, P,
 "Seldste om ditt gods och gull," C,
 "Satte dig så i din Chås. P,
 "Det glä på en lustig frås." C,
 "Nu blir du så lagom fet, P,
 "Om du hålla skall diet," C,
 "Dock, när jag rätt tänker på, P,
 "Sic det, som det borde gå," C,
 "Ja, jag kan si desperat, P,
 "Att du war så ynsligt flat," C,
 "Du såt mig så raka fram, P,
 "Ejssom wargen ibland sam," C,
 "Derför må du ha ditt rdn, P,
 "Som du tjenat, får du ldn," C,
 Rödsgrön så står till ett stratt P,
 Allt uti den swarta natt, C,
 Men war Grönberg blir besatt, P,
 Annu är han ej så matt, C,
 Står sitt huswud mot en mur — P,
 Iwi en sådan fågelbur! C,

Såfångt swår och brummar han, P,
 Som man kokar, super man, C,
 Andelig blir han rätt betryckt, P,
 Tänker på sin ändalyckt, C,

Mången annan lifaså, P,
 Fast han annu fri får gå, C,
 Hög på pall gör djupa fall, Pirum?
 Nu är denna Wisan all,

Cum colleri persa pirum?
 Pirum nostrum parum
 Cum colleri duri darium.

Den söriande Daggen.

Wisa.

Här hänger jag så pverksam,
 Och from och fredslig, som ett lam.
 Mitt Regemente lutar,
 Allt wäl,
 I stoss af mina knutar,
 Ni förstår mig wäl?

Här hänger jag så slaf och slapp,
 Kan ej så ge ut flera rapp,
 Ty husbond'n min är borta. A. w.
 Han kommit har till präst. Ni ic.

Ett hjilla är mot min natur,
 Allderför blir mig tiden sur.
 Vill mig då ingen swänga? A. w.
 Slaf som en natt jag hänga? C.